

Előfizetési árak:
 Egész évre . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET

hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vez. föl

Fekete ülés.

Pécs, 1896. április 21.

(*) „Néma borongással megy az ós-
 kor lelke fölöttünk“. . . kezdhették a nagy
 lantossal, midőn tekintetünk arra az ünne-
 pélyesen komoly, fekete gyülekezetre esik,
 mely ma hazánk ezredéves fennállását ig-
 tatta törvénybe. Büszke, hatalmas, souve-
 rain mondat került tehát bele ma a ma-
 gyar törvénytárba, melyet az egykor hatalmas
 Rómán kívül a világ fenállása óta még
 egy állam törvényhozása sem mondhatott
 ki joggal.

Mily drága árt adnia Európának na-
 gyon sok kulturnemzete, ha törvényhozási
 működése ilyen ünnepi ülésben kulminál-
 hatna. Bizonyára, ezek az államok más
 hangulatban cselekednék végig az ilyen ak-
 tust, csak nekünk, az önfeledtség lágy
 ölében ringó ezredéves nemzetnek kell né-
 mán maradnunk, midőn a nemzet képviselői
 halotti gyülekezethez hasonlóan meghall-
 gatják az előadót, a ki elparentálja a di-
 csőséggel elegyes szomorú multat, csak ép-
 pen az hiányzik, hogy Antoniuszal
 rákezdje: Temetni jöttünk! . .

Mert valóban, ilyen bekezdés illik a
 mostani általános politikai helyzethez, mely
 országunkra gyászlepelként ráborul. Borul-
 jon tehát reá a parlamentre is a némaság,
 a fekete gyász méltóságos komolysága, ez
 a helyes, ez illik mostani rettenetes vál-
 ságos helyzetünkhöz. El kell nyomnunk
 jobb meggyőződésünket, mert ehhez a tör-

vénybe igtatott magasztos tényhez, mely
 Magyarország egész lakossága elé fenséges
 szabályokat ír, hozzászólani nem lehet a
 nélkül, hogy fel ne ujuljanak a mult ke-
 serőségei, hogy miért maradt el erről a
 nagy aktusról a legelső magyar ember: a
 király.

A mai nagy hallgatás sokat fejez ki:
 egy nemzetnek, egy ezredév szenvedéseit,
 örömeit átélte nemzetnek hamu alatt égő
 néma bánatát, lemondását fejezi ki párt-
 különbség nélkül. Nem szólalt föl senki,
 csak a szívek dobogása, a fenséges csönd
 jelezte, hogy a magyar nemzet képviselői
 vannak az üvegfedelű teremben. Lehetetlen,
 hogy ilyen pillanatban a pártusák szen-
 vedélyei előtörjenek, elnémult tehát, a mi
 fáj a multban, valamennyien magyarok-
 nak érezték magukat a nép képviselői, föl-
 ébredt bennük a perc hatása alatt a ma-
 gyar vérrel járó öntudat, mely a lemondásban
 is előáll a vigasszal, hogy ifjává átsar-
 jadzott ezeréves államunk, a mi édes ha-
 zánk, édes hazájuk volt ez atyáinknak és
 az lesz a fiaink számára is.

Csüggedés nem vett erőt e nemzetben
 a legváltóságosabb körülmények között sem;
 kihevertük a tatárak dulasát, a háromszáz
 éves török uralmat, újabb sebeink is las-
 san-lassan beheggedtek, mert legjobb or-
 vosunk: az idő, és legjobb orvosunk:
 a türelem segítettek egyetemben a nem-
 zet öröklött szívósságával. Tehát mint
 viharedzett nemzetnek semmi okunk, hogy
 csüggettség környezzen bennünket, a ső-

tét föllegek a politikai látóhatárról a mint
 jöttek, úgy el is fognak vonulni, és az az
 egy tény, hogy másodvirágzásunkat meg-
 érthetük ezer év előtti politikai határaink
 közt, biztatás a jövőre, hogy erőkincseink
 birtokában, történelmi hivatásunk érzetében
 nyugodt önmegadással tekinthetünk a jövő
 századok boldogságot, üdvöt hozó messze
 kéklő méhébe.

Sötét képet látunk, ha jelenlegi ál-
 lapotainkat szemléljük. Fordítsuk el tehát
 tekintetünket legalább most egy kevés időre,
 nem jó azt hosszasan nézni, mert még a
 legjobb hazafit is elfogja a reményvesztés
 érzete. Hisz bármerre tekintünk, minden
 téren a széthuzást, a békétlenséget látjuk.
 Magyar a magyarnak ellensége. Bizony
 szomorú millennium ez a mostani, nagyon
 ránk fér a sirva-vigadás.

Vezető férfaink, a helyett hogy az
 elevenig menő ellentétek kiegyenlítésén fá-
 radoznának, hogy nagy koncepciójú alko-
 tásokkal tennék örökemlékeztetővé a mostani
 esztendő, e helyett kicsinyes személyi tor-
 zalkodásokból eredő kihívó magavisele-
 tükkel a jobbak utálatát keltik föl. Ünneplés
 helyett országszerte folyik a törvényható-
 ságoknál a fiastrom-készítés munkája, me-
 lyek a mostani rossz ügyek védelmében
 sebesült modern Catilinák sajgó sebeire
 szolgálának enyhet adó gyógyírként. Fe-
 ledik ezek, hogy balzsam talán mindenre
 van a világon, hogy talán minden bűnt
 megbocsát az Ur; de egyre nincsen bal-
 zsam Gileádban, egyet soha sem bocsát

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Küry Klára.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Az operett muzsája eljött hozzánk . . .

Csak egy név van még a magyar szín-
 művészet égén, melynek hallatára egész világ
 támad a lelkünkben és ez Blaha Lujza ne-
 vén kívül, Küry Klára.

Küry Klára, a kit az idegenbe szállt
 „aranyos“, grófnévé avanszirozott Pálmai Ilka
 helyére szerződött annak idején a buda-
 pesti népszínház igazgatósága. De az új akvi-
 zició nem vált be az igazgatóság terve sze-
 rint. Küry Klára nem mást helyettesíteni, de
 a saját énjének hatalmával, egyéniségének,
 kedvességének, hangjának varázsával, művé-
 szetének szeretetreméltóságával magának tért
 hódítani, dicsőséget szerezni, babérokat aratni
 jött és ezt — s ebben mégis az igazgatóság-
 nak telik legnagyobb öröme — el is érte.

S ma már a Küry Klára neve egy
 egész világot jelent a művészetért élő embe-
 rek előtt. Egy egész világot, mely nem azo-
 nos Pálmai Ilka nevének egykori varázsával

s nem is akar olybá tűnni fel, mintha Blaha-
 nének csinálna konkurrenciát. Nem; ez egy
 sajátos, egy különös, egy kedves, elvarázsló
 világ, mely egyedül Küry Klárához fűződik.
 Csak ő bírta megteremteni; csak ő tudja
 fentartani s nélküle elenyésznek az, mint
 elenyésznek sok külső, csinált hatás diadala,
 sok természetellenes, affektált diadal hatása.
 Hanem míg ő a központja ennek a világnak,
 míg az ő lebilincselő, kedves és szeretetre-
 méltó egyénisége, sajátos, könnyed, játékos
 művészete s varázsos éneke dominál ott, ad-
 dig a Küry Klára neve — ismétlem — egy
 egész világot jelent előttünk.

Poéta toll kell hozzá, hogy méltóan
 tudja leírni Küry Klárának egyéniségét és
 művészetét. Nos, ebben nincs is hiány. Írtak
 az ő egyéniségének bájáról, művészetének
 varázsáról sok szép költeményt már; írtak
 róla sokat és hozzá számtalant. Ezek
 közül talán egy sem fejezi ki jobban az ő
 egyéniségének és művészetének, szóval a Küry
 Klára névnek varázsát, mint az, a melyikkel
 a budapesti Pósa-asztaltársaság tagjai sorába
 felavatta. Szól pedig ez a költemény a kö-
 vetkezőképen:

Ki ragyog, jó pajtás,
 Mint csillag az égen?
 Ki mosolyog mindig,
 Mint virág a réten?

Rózsafán ki termett
 Hajnalhasadtára?
 Ki termett volna más?
 A kis Küry Klára!

Ki sümög édesen,
 Mint méh a virágon?
 Ki dalol kedvesen,
 Mint madár az ágon?
 Ki van a szívünknek
 Közepébe zárva?
 Ugyan ki volna más?
 A kis Küry Klára!

Rövid vers, de ha hasábotok irnának
 tele a Küry Klára névről s Küry Klára mű-
 vészetéről s arról a hatásról, a mit művésze-
 tével kelt: nem irhatnának mást, mint a mi
 ebben a rövid versben benne foglalnak.

Az abszolút, istentől adott, veleszületett
 tehetséget nem lehet analizálni, részekre bon-
 títani; az teljes egészében hat mindig s bár-
 milyen hosszú ismertetőt írna is róla bármily
 nagy esztetikus, bizony azt találná, hogy a
 leggazdagabb szóbőség is kevés e hatás bon-
 colgatására s tanulmánya minden második
 sorában ismétlésekbe esnék, mert hiszen a
 hatás legkisebb fázisában is előtérbe nyomul
 annak a nagy tehetségnek összes varása,
 melyeket előbb már említett ugyan, de most,
 úgy találja, ismét csak meg kell említenie.

Küry Klára a „Nebántavirág“ ot vá-
 lasztotta első fellépésként. És előre is mondhat-

meg a kegyes Eg: a haza ellen elkövetett vétkeket.

Mostani kormányfőink nemzeteleneles cselekedeteit egy következő egész nemzedéknek kell levezekelni; mi pedig csak ünnepeljük a millenniumot, a hogy megkezdjük: néma magabaszállással; mert nemzeti politikánk nincs, védtelenül ki vagyunk szolgáltatva hatalmasabb szomszédaink kapzsiságának, mert nincsenek vezetésre alkalmas államférfiaink.

Tejjel-mézzel folyó Kanahánnak neveztek országunkat a multban; most az az állam, a melylyel kényszerházasságban vagyunk, gondoskodik róla, hogy valahogy meg ne fulladjunk zsirunkban. Szép kiállításunk, az ünnepélyek fénye csak annak a nagy nyomornak az elleplezésére való, mely már régóta dul a föld népe közt. Bizony ha magunkba szállunk, nem tehetünk egyebet, mint elmélkedünk a ma törvénybe ígatott szavak mély jelentősége fölött.

„A hatalmas Egek oltalmáért az egész álladalom, annak minden polgára, leborulva mond hálát az isteni jószágunk”. . . Mert különös isteni kegyelem kellett ahhoz, hogy megértük az ezredik esztendő. Hagyjuk tehát a reflexiókat, el fog következni az ideje, hogy ebben az országban mindenki testvére lesz egymásnak, mindenki igazán magyar lesz, ezáltal erőre kap az ország, a nemzet és az a még egyszer fölbuzduló ősi erő nagy dolgokat hoz létre helyreépítve századok mulasztásait.

Ez az egy szerencsénk, a mi szívóságunk, melynek hűséges társa a törhetlen reménység egy jobb kor felvirradása után.

Ez bátorította a nemzet jobbait a kitartó küzdelemre a megpróbáltatások szomorú idején, ennek adott kifejezést a költő, mikor örökszép imájában a magyarok Istenéhez fordult fohászával:

„Balsors a kit régen tép,
Hozz reá vig esztendőt,
Mebűnhötte már e nép
A multat s jövődöt!”

juk, hogy nem szándékosan. Mert választhatta volna akár a „Gyerekaszony” t, a legújabb szerepét, ezzel is egy csapásra meghódította volna közönségünket. Hiszen nála nem a szerep a fő, hanem az egyéniség. És a mint bevonja egyéniségének varázsával minden szerepét; a hogy minden más valakinek alkotásától elütővé teszi, ha ő játszsza, épp úgy van ez a „Nebántsvirág”-gal is. Az „Nebántsvirág”, a kit ma estére látunk a szinpadon, különbözik minden Nebántsvirágoktól. A szerep, az ugyanaz; de a szó, a hang, a játék, az ének, egyszóval maga a „Nebántsvirág” más. Milyen hát? . . . Istenem, olyan egyszerű erre a kérdésre a felelet. Olyan, a milyennek egyedül csak Küry Klára tudja megjátszani. Nem a „Nebántsvirág” az többé, Küry Klarával a cimszerepben; de Küry Klára, mint — Nebántsvirág.

És így tesz minden szerepével. Nem megjátszja azt, de átalakítja teljesen a saját énjévé; beleviszi egyéniségének minden kedvességét, bájjainak minden fegyverét, hangjának egész varázsát s többé nem az a fő, hogy mit játszik, de hogy ő játszsza, bármi legyen is az a szerep.

S hogy ez így van, hogy Küry Klára minden szerepét egyéníti, s minden egyéni-

Hírek.

Pécs, 1896. április 22.

Amit már használtak.

A dombóvári gyógyszerárban elgondolkozva dolgozik, főz, vegyit a segédpatikáros. Azon tépelődik éppen, hogy miként kellene a chinincukorkákat készíteni, hogy az állás következtében meg ne keményedjenek; meg hogy hogyan lehetne himpérliqueurt készíteni — himpér nélküli. Már-már ki is találja, de éppen akkor nyílik az ajtó és belép azon egy szomszédfalubeli atyafi.

— Dicsértessék a Jézus Krisztus; adjon Isten jó napot, mint közönségesen — köszönt az atyafi, amint illik.

— Adjon Isten — felel a segédpatikáros. No, barátom, mi jót akar?

— Nem jó az tekintetes uram — mondja az atyafi — mivel orvosság kéne, mert már az anyjukom nem tud adni semmit a gyomor ellen. (Értsd gyomor-fájás) hát — mondok — legyűvök a patékába, talán tán itt akad a sok szentencia (essenciát akart mondani) között nekem való is.

— Hát mi a baja?

— Hát'isze mondom, hogy a gyomrom nincs rendibe; arra kéne valami Isten adta itató, ha vóna.

— Hát hogyne volna — felel a segédpatikáros — persze, hogy van. Itt van ni egy üveg gyomorcsépp, ebből igyék reggel, délben és este egy kis kanálnyit és meggyógyul.

— Áldja meg az én Istenem — hálálkodik az atyafi — hát osztá' mit kóstána, ha megvenném?

— Csak 40 kr. az ára — szól a felelet — itt van fogja.

— Mit 40 kr.? az nagyon drága, olcsóbbért nem adná a tekintetes ur? Szegény napszámos ember vagyok és sok gyerekkel áldott meg az Isten, aztá' a pénz meg kevés.

— Hja! barátom én nem tehetek arról — mondja a segédpatikáros — én nem adhatom olcsóbban, itt nem lehet alkudni. Mehet!

— De mikor ojjan drága — sóhajtozik emberünk — csak ne volna ijjen drága. Pedig nem vóna ám szükséges, tekintetes uram, hogy új lögyön, nincs-e ojjan, a mit már használtak, mer' az is

sége az a hatalom, melynek varázsa nagy és teljes diadalt biztosít a számára, azt legjobban bizonyítja az a háboru, mely a kritika Lanceiotjai között megindult annak idején. mikor „Lili”-ben, a trombitás „Lili”-ben ő adta Lilit, a mit azelőtt Hegyi Aranka játszott. Az ő Lilije nem hasonlított Hegyi Aranka Lilijéhez; pedig ez utóbbinak egyik legszebb szerepe Lili s művészi tökéletes ségben szinte utólérhetetlen. Nos hát Küry Klára Lilije nem kevésbé utólérhetetlen; s ha Hegyi Aranka csak diadalokat aratott „Lili”-ben, ép úgy diadalt aratott „Lili” is, mint — Küry Klára.

Hogy ne emlitsünk erre nézve többet, csak a „Királyfogás”-ra utalunk, hol Küry Klára Amadil herceget játszsza. És Amadil herceg többé bár nem a herceg, csak a hercegi fess selyem trikóba lopózott Küry Klára: ez a szerep mégis jobb, mint valaha.

Egyéniségének kedves, lebilincselő hatásával mentette meg Küry Klára a bukástól a Kis péknét s ezzel teszi mindig vonzó újdonságát Fanchon asszony lányát s elragadóvá a Papa feleségét. De talán legjobban excellál e tulajdonsága „Toto és Tatá”-ban; s a milyen ő ebben a darabban, melynek sikamlós szójátékait, valamint a banális „Klári” pikanté-

mög tőnné ám — mondja az atyafi ártatlan arccal.

De hogy erre mit válaszolt a segédpatikáros, azt nem tudom.

Magyar-Bors.

Napirend 1896. április 22-én.

Naptár. szerda, április 22. — Róm kath. Szótér. — Prot.: Kájusz. — Görög-kel. (április 10.) Ferenc. — Zsidó: Ija 9. — Nap két 5 óra 1 perckor — nyugszik 6 óra 57 perckor — Hold két délután 4 óra 08 perckor. nyugszik reggel 5 óra 32 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 9.5 Cels. fok meleg, légnyomás 752. Kikötés: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet mellett enyhe idő, délen csapadék várható.

Sorozás kezdete a siklósi járásban.

Színház: Küry Klára vendégfellépésével „Lili” operett 3 felvonásban.

— (A Pécsi Dalárda millenáris ünnepe.) Mint már röviden jeleztük, a győzelmes Pécsi Dalárda nevéhez s a város hazafias közönségéhez méltó ünnepel fogja a magyar nemzet ezredéves emlékét megünnepelni. Május hó 10-én, mikor a székesegyház is ünnepi Te Deummal ad hálát a gondviselésnek, hogy megörni engedte az ezer esztendőt, a Lyceum templomban d. e. 11 órakor énekel a kebelében létrejött női karral egyetemben egy zenés misét, melyen Spiesz kanonok celebrál. Este pedig a színházban 8 órakor oly nagyszabásu hangversenyt rendez, melynél méltóbb ünnepet és hatalmasabb kart csak a főváros közönsége fog felmutathatni. A dalárda fölkérte közreműködésére a pécsi polgári daloskört, a pécsi dalosegyesületet, a pécsbányatelepi daloskört és a tanítóképző hallgatóit, kikkel egyesülve 150 tagból álló karral áll fei a pódiumra, mely imponánságával már a szemre is hat. A rendező-bizottság tegnap tartott ülésén alapította meg véglegesen az estély műsorát, melynek legérdekesebb száma dr. Várady Antal, a nemzeti színház dramaturgja által irt Prológ lesz. Egy ifju költő 7 képben festi a város fejlődését, mely képek mindegyike után felhangzik a refrént képező kar, melyet csak tizenhatan énekelnek. S végül a költő rámutat az ezer év dicsőségére, hazát szeretni tanít, mely után fölharasan 150 ember ajká-

riáját szinte elfeledjük, ha az ő kedves játékaiban, finom természetességében és pajzán csicsérgésében gyönyörködhetünk.

Egyik legszebb alakítását a „Királyné dragonyosai”-ban láttuk. Az első felvonásban egy kis kömtes fiut játszik s az ebben előforduló szerelmi kettőst soha nagyobb hatással nem énekelte még Komáromi Mariska, mint mikor Küry Klára volt a partnere. A második felvonásban, a kedves Pierrot-toáletben és hosszú komédiás stüvegben, melynek segélyével fess komédiásgyerekké alakul át, éri el a legnagyobb hatást. S természetesen, ehhez a hatáshoz az egyéniség szükséges legfőképpen s ő, aki énekével lebilincseli a sziveket, egyéniségével a legkedvesebb alakká varázsolja a komédiás gyereket.

S megcselekedte B á t k i T e r c s i - v e l is, a mit egyszer szinte eljátszott a népszínházban, hogy egyéniségével a drámába is belecsente az ő kedvességét, utólérhetetlen pajkosságát és bizony ez egyszer nem B á t k i T e r c s i tetszett a habituéknek, de a szó igaz értelmében maga — Küry Klára. És mindezekhez hozzávéve, kell-e jobban egyéníteni szerepet, mint ő teszi például a Kis alamuszi-ban; vagy a „Holtomiglan”-ban, és „Riká”-ban, a melyben soha szebb,

ról a nemzeti dal: „Hazádnak rendületlenül.“ Ez a kar még Huber Károly Szabadságdalát és a Himnuszt énekli, míg Schlauch Anna kisasszony, kinek csengő hangját hangversenyteremben már sokszor élvezte a közönség, cigánykíséret mellett énekel azokból a régi népdalokból, melyekben bent van a magyar nép egész bánata, öröme. A katonazenekar Doppler Ilkájának és Erkei egyik operájának nyitányát fogja játszani.

— **(Pécsi győztes a magyar atletikai klubban.)** A magyar atletikai klub vasárnap délután 4 órakor a budapest-székesfehérvári országuton tavaszi nyílt versenyt rendezett, melynek első pontja gyaloglási verseny volt, 30 kilométernyi távolságban. A versenyre hat versenyző jelentkezett; hárman a magyar atletikai klubtól, ketten a budapesti tornaklubtól és egy pécsi versenyző: N o t t e r Jenő, a pécsi atletikai klub tagja. Az igen érdekes versenyben folyton N o t t e r Jenő vezetett; de a pálya végén lábába görcsöt kapott és így csak másodikként érhetett be, elnyervén mégis ezzel a jutalmul kitűzött ezüst érmel és dicsőséget szerezve a pécsi atletikai klubnak a fővárosi atletikák között is. Érdekes, hogy a versenyre tett fogadások közt N o t t e r volt legjobban favorizálva s hogy csak a baleset miatt nem érhetett be elsőnek, azt leginkább bizonyítja az, hogy B ä c k e r Zoltán, a magyar atletikai klub tagja előzte meg, a kire pedig legkevesebb fogadás történt.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszter megyénk rácmcsekei anyakönyvi kerületébe anyakönyvvezetővé S z i t a Sándort, a baáni kerületbe pedig anyakönyvvezető-helyettesé P i k u l a Ferencet kinevezte s mindkettőt megbizta a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is.

— **(Névmagyarosítás.)** V r u t y á k János pécsi lakos vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel Váradira magyarosította.

— **(Segedlelkészek áthelyezése.)** Francis Pál Mohácsról Regölybe, P e l c Árpád Regölyből Tótkeszire, V ö r ö s Kristóf Tótkesziről Szakcsra, M o z o l á n y i kedvesebb és csicsergőbb cigányleányt nem ad senki, mint ő?!

Ime, ennyi különböző alakot megjátszani; ennyi különböző alakot tenni hódítóvá, nem azért, mert a darab, melyben szerepelnek, jó, de mert Küry Klára játszsza őket: ez képezi az ő varázsát, ez képezi azt a bűbajos erőt, melylyel Küry Klára magának olyan helyet vívott ki a magyar színművészetben, melyen előtte nem állott senki, de melyre utána sem juthat senki; mert ez a hely az övé, egyedül őt illeti meg, abból az egyszerű okból, mivel ezt a helyet ő maga teremtette magának, s előtte ismeretlen volt, utána elfoglalhatatlan lesz mindenki számára.

A mennyi szerepét itt találomra elősoroltam, ugyanannyi van még neki, ha nem több, a melyet, bevonva egyénisége csodálatos varázsával, örökre felejthetlenné tesz előttünk.

De fájdalom, mi csak három szerepben láthatjuk; csak három estén gyönyörködhetünk kedves játékában, csicsergő énekében s elbájoló egyéniségének varázsában. Csak három estén láthatjuk K ü r y Klárát s csak ennyiszor fogja lázba hozni a pécsi fiatal sziveket az ő utólérhetetlen játékával.

S itt magamat is elfog a poétikus hangulat s megint csak egy róla (és talán

István Szakcsról Tamásiba, C s i z m a d i a Alajos Tamásiból Kővágó-Szöllőse segédlelkészi minőségben áthelyeztettek.

— **(Tanképesítési vizsgálatok.)** A pécsi tanítóképzőintézetben az írásbeli tankepesítő vizsgálatok június hó 15. 16. és 17. napjain tartatnak meg; 18-án és 19-én lesznek a gyakorlati tanításból a vizsgálatok, míg a szóbeli képesítő 22-én kezdődik. Vizsgálati kérvények jövő hó 20-ig nyújtandók be az intézet igazgatóságához.

— **(Vöröskereszt-egyleti közgyűlés.)** Az országos Vöröskereszt egylet barányamegyei választmánya és pécsi fiókegylete f. hó 26-án (vasárnap) délután 3 órakor a városi népiskola első emeleti nagytermében évi rendező közgyűlést tart. A közgyűlés tárgysorozata a következő: 1. Titkár évi jelentése. 2. A választmány és pécsi fiókegylet jövő évi költségelőirányzata. 3. A választmányból kilépő tagok helyének betöltése. 4. Indítványok.

— **(Az állategészségügy állása.)** A legutóbbi napokban az állategészségügy állása, illetve az állatjárványok fellépése a következő volt. Konstatáltatott B a r a n y a vármegyében lépfene 2 községben 2 udvarban; veszettség 2 községben 2 udvarban; száj és körömfájás 10 községben 40 udvarban; hólyagos kiütés 1 községben 4 udvarban; rühkór 4 községben 46 udvarban és sertésvész 88 községben. S o m o g y v á r megyében lépfene 1 községben 1 udvarban; veszettség 3 községben 3 udvarban; rühkór 1 községben 1 udvarban; sertésvész 85 községben. T o l n a v á r m e g y e b e n lépfene 2 községben 2 udvarban; takonykór 1 községben 1 udvarban; száj- és körömfájás 6 községben 53 udvarban; sertésorbánc 6 községben 23 udvarban; végül sertésvész 15 községben.

— **(A felsőbaranyai ev. ref.)** egyházmegyei tanítói egyesület évi szakgyűlése ma d. e. 9 órakor volt Vaiszlóban a községi iskola nagytermében. Tárgyai voltak a szakgyűlésnek: 1. Elnöki megnyitó. T a r h o z z á i s) irt poéma jut eszembe, melyben a dainok így reménykedik:

Hol Klárikának mosolygása
Meghódított már ezeket,
Hol édes ajkak azt csicseregik:
Boldog csak az, a ki szeret,
Hol feslett erdők sűrű lombja
Százegy virágot rejteget:
Oda viszem el gyógykurára
Az én maródi szívemet.

Persze, a dainok itt a népszínházat érti. Hanem hát az bizonyos, hogy Küry Klárának nálunk való három vendégfellepte is nagyban közre fog abban működni, hogy ez a vers a mi új színházunkra is vonatkozhat, melynek színpadáról az o p e r e t t M u z s á j a fog csicseregni, csvegni, kacagni, dalolni három estén át hozzánk s bizony-bizony sok maródi szívet ki fog gyógyítani blazirt életunalmából.

Mert a míg a földön Küry Klarához hasonló kedves teremtesek fognak élni, míg az életet jelentő deszkákon az ő és kedveségben művészetben mellette álló tehetségek játékaiban gyönyörködhetünk: addig . . . nos, addig nem lehet megenni az életet a legblazirtabb maródi szívnek sem!

Kővágó Órs.

totta Szücs Dániel. 2. Rövid visszatekintés a f. bar. ev. ref. tan. egyesület multjára. Előadta Fejes Zsigmond. 3. A képzettársítás és paedagogiai jelentősége. Szabadon előadta Légrádi János. 4. A kísérletezési jegyzőkönyvekben ajánlott gyakorlati tanítások tartása és értekezések felolvasása után a szakgyűlés véget ért.

— **(A verekedő Pécs.)** Tisztelettel pardont kérünk Pécs várostól, mert ez a cím nem reá értetődik; hanem igenis értetődik a Pécs város nevét viselő P é c s L a j o s nevű munkásra, a ki tegnap este ugy 10 óra felé mindenáron bele akart kötni az indóház-utcán a járókelőkbe. Persze, ez nem sikerült neki, mert mindenki látta rajta, hogy részeg s végre is a rendőrorjárat nyakon fogta és bevitte a kóterba, a hol csakhamar lehült a virtusa s kialudván a mámort, ma már a legazelidebb nyárspolgárként került ki a jól megérdemelt nyugalmas fogásból.

— **(A szigetvár-kaposvári vasut)** törzsrészevényesei — mint nekünk jelentik — jegyzéseikkel már is biztosították a vasut kiépítését és most vannak folyamatban az előmunkálatok. A 45 kilométer hosszú vasut építési költsége 2 és fél millió forint lesz. A kiépítési tárgyalás alkalmával azonban a kormány oly követeléseket támasztott a vasutal szemben, melyek nagyobb pénzáldozatokat követelnek. E követelés pedig a kaposvári állomás kibővítésére vonatkozik, hova a vasut mint végállomásba fog beágazni. Ennélfogva az engedélyesek kérvényt adtak be Kaposvár városához, hogy járuljon a város a költségtöbblet fedezéséhez, miként azt egyéb vasutaknál is tette, melyek végállomása Kaposvár. Kaposvárott meg is van a hajlandóság a hozzájárulási költség fölemléséhez és így a fontos vasut, mely közvetlen összeköttetést létesít Somogyvármegye székvárosa és Pécs között, még talán ez évben fel is épül.

— **(Baptista küldöttség nálunk.)** Háromtagu baptista küldöttség kereste föl ma szerkesztőségünket. A baptisták, úgy látszik, igen skrupulózusak vallási ceremóniáik tárgyában, mert azért jöttek, hogy annak kijelentésére kérjenek fel bennünket, hogy a keresztelés náluk nem vízzel való leöntéssel, hanem víz alá merítéssel történik; továbbá, hogy a szekta prédikátorai, mint például Holländer Henrik, a pécsi és Mayer Henrik, a budapesti prédikátor, tanultak négy évig a missióiskolában, de ez nem vonatkozik a hívekre, mert mindenkit felvesznek rövidebb előkészület után is, a ki hiszi a szekta tanait; s végül, hogy csak egy rendőr volt azon a bizonyos éjjeli keresztelésen jelen, de az sem hivatalból, hanem csak meghívásra jelent ott meg.

— **(Földadó - kivetés.)** Mint a városi tanács közhírré teszi, az 1896. évre szóló földadó kivetési lajstromok f. hó 23-tól egész f. hó 30-ig a városi pénztárban közszemlére vannak kitéve s azok, kik ellene óvást emelnek, 15 nap alatt adhatják be felszólamlásaikat a pénzügyigazgatóságos; azon megjegyzéssel, hogy kik már földadóval előbb is megróva voltak, azokra nézve a 15 napi határidő, természetesen, f. hó 23-tól kezdődik, azokra nézve azonban, kik ebben a szerencsében még nem részesültek, az adónak adókönyvébe bejegyzése napjától számíttatik.

— **(Milléniumi fák.)** A kaposvári honvéd tisztikar a kassárnya kertjében a millénium emlékére két szép hársfa csemetét

ültetett el a egyiket Ferenc József király, a másikat Erzsébet királyné nevére és tiszteltetésére nevezte el. Az ültetés ünnepélyesen, az egész tisztikar jelenlétében történt, a legénység is néző közönségül szerepelt. A milléniumi fák ültetésének hazafias jelentőségét a legénységnek megmagyarázták, s arra intették, hogy az őszszel otthonukban ők is ültessenek a haza ezeréves fernállásának emlékére fákat, melyek emlékeztessék a késő utódokat is a milléniumi nagy únpre.

— **(Csaló cserepes.)** Szakál János szigetvári illetőségű cserépfedő munkás megunván a mesterségét a vidéken folytatni, felment Budapestre, hogy ott próbáljon szerencsét. Minthogy azonban a szerencse nem igen akart pártjára állni, megkísérelte kikorrigálni, még pedig olyképen, hogy holmi csalási históriába ártotta magát. Ez sikerült is neki; de ekkor meg elővette a büntetéstől való félelem, s a napokban megszökött Budapestről, félvén az igazságszolgáltatás kezétől. Most aztán a csaló cserepest a fővárosi rendőrség mekeresése folytán a mi rendőrségünk is nyomozza.

— **(Az önálló vámterületi népgyűlés.)** Az április 26-án Budapesten tartandó országos népgyűlés első szónoka Kossuth Ferenc lesz. Beszélni fog a képviselők közül még Ugron Gábor és Polónyi Géza, a ki a mezőgazdasági érdekek szempontjából fog szólni az önálló vámterületről, a kereskedelem szempontjából Kohn Gábor gyárigazgató, a budapesti kereskedelmi s iparkamara tagja fog beszélni, míg az ipari érdekeket Madary Gábor, Mudrony Soma és Havass Gábor fogják hangoztatni. A vidék részéről Kubinyi Zsigmond, a szegedi kereskedelmi és iparkamara titkára fog beszélni.

— **(Meghalt a kocsmában.)** A szigetvári járáshoz tartozó Kálmánca községbe a napokban egy öreg, rongyos ruházatu, elaggott koldusasszony érkezett. Honnan jött, senki sem tudta; hová megy, senkisé nem törődött vele. Dobtak neki mindent egy pár krajcárt, a mit aztán az ismeretlen öreg asszony este arra használt fel, hogy elment a faluvégi kocsmába, ott hozatott magának pálinkát, s ott iszogatótt a kocsmasárookban egy fapadon sokáig. A kocsmáros látván, hogy a koldusasszonynak bizonyára nincs sehol meghuznia magát, hagyta a kocsmában üldögelni, s ő maga is nyugalomra tért. Reggelre kelve aztán ott találta az öreg koldusasszonyt a kocsmá földjén végignyulva, holtan; mellette hevert darabokra törve a pálinkásüveg is, a mely talán akkor is a kezében volt, mikor elérte a halál. A kocsmáros lélekszakadva futott a csendőrségre és jelentést tett az ismeretlen koldusasszony haláláról. A vizsgálat szivszélhűdést állapított meg a halál okául, a mely az ismeretlen, 75 éves, középtermetű, őszbevegyült gesztenyehaju, rongyos, piszkos ruházatu koldusasszonynak halálát okozta a kocsmában.

— **(El a nagy világba.)** Primics Anna, kövágószőlősi illetőségű leány, csak a tavaly őszszel jött be Pécsre szolgálni, s már is annyira megszerette a városi életet, hogy mindig azt beszélte a társnőinek, hogy ő még nagyobb városokat is szeretne látni, s ott élni abban az uri, szép világban. Persze nem sokat adtak az ábrándos beszédeire, s nem is gondoltak arra, a mi ma bekövetke-

zett. Primics Anna eltűnt a szolgálati helyéről; szépen felpakkolta a ruháit, s utnak eredt, de senki sem tudja, hová. Bizonyára vágya kergeti a fiatal leányt ki a nagy világba, de mert eltűnése alatt esetleg szerencsétlenség is lappanghat, azért most erélyesen keresik.

— **(Szerencse a szerencsétlenségben.)** A mohácsi sokác dereglyék átjárójánál a napokban majdnem nagyobb szerencsétlenség történt. Bosnyák Mátyás a szigetből egy kocsi szénát akart haza hozni, de nem volt a parton dereglye, hogy berakodhasson, soká kellett már várakoznia, úgy annyira, hogy ez idő alatt már fordulatott volna is egyet. A kocsin várta a dereglyét, egyszerre csak lovai neki indultak a Dunának és bele-bele annyira, hogy a kocsi majd elsüllyedt már. A hajósok ladikkal siettek közelébe, térítették a lovakat a part felé. Mátyás a kocsi tetején is a vízben volt már, míg végre kihúzták annyira, hogy a kocsi megfeneklett a parton, de az egyik lóval akkorra már belefutott a vízbe, a másik ló és gazdája szerencsésen megmenekültek. Bosnyák Mátyás erszényén jó eret vágott a ló elvesztése, mert szép volt. Majd ha a másik ló is belevész, a gazdája talán észre tér és megtudja, mi válik az ő gazdagságának előnyére.

— **(Nem kell az ezüst pénz.)** Mióta magasabb helyen kimondták, hogy a kopott ezüst tiz krajcárost ez év végével kivonják a közforgalomból, azóta ennek a szegény ezüst pénznek nagyon kevés a pécsi piacon a becsülete. A kofák a piacon fitymálva fogadják és a legtöbb esetben el sem akarják venni, lévén ama téves hiedelemben, hogy ez a veterán pénz már „nem jár”. Pedig hát jár, még ez év végéig jár, mikor aztán végképp elbucszatják az erszényektől és a tenyerektől.

— **(A hólyagos himlő ellen.)** A m. kir. belügyminiszter az ujabban országszerte nagy mérvben fellépett hólyagos himlő terjedésének megállítására irányuló terjedelmes körrendeletet intézett Baranyamegye és Pécs város törvényhatóságához. Mindenek előtt arra hívta fel a hatóságok figyelmét, hogy a védhimlő oltásról szóló 1887. XXII. t. c. valamint arra vonatkozó kormányrendeleteket a legszigorubbán hajtsák végre, annyival inkább, mert a tények igazolják, hogy eddigelé a hatóságok a törvényt és rendeleteket csak nagyjából ha foganatosították, amit mutat az is, hogy a hólyagos himlőben történt elhalálozásoknak csak egy hatodrésze jut a miniszter tudomására. Figyelmébe ajánlja a miniszter a hatóságoknak azon körülményt is, hogy a hólyagos himlőt leginkább a vándor cigányok hurcolják szét.

— **(Gelbgieszer, a botránkozató.)** Nem mind olyan jámbor természetű ám a hordár, mint a szinpadi Gelbgieszer Ármint. Nem bizony; sőt ellenkezőleg, nagyon is harcias kedvű, különösen ha sokat iszik a subaléből, a mit a pécsi köznép geberdusznak keresztelt el. Erről tett tanúságot tegnap este 8 óra tájban a Széchenyi téren Horváth János hordár, a ki erősen bepálinkázva jött ki egyik Jókai téri pálinkásboltból és a téren csakhamar nagy néptömeget csődített össze azzal, hogy ingadozva ment egy-két lépést, s akkor elesvén, megint feltápászkodott, megint ment egy-két lépést, s megint elesett. Az lett aztán a dolog vége, hogy segítségére mentek a rendőrök, s látván, hogy

nem lehet vele birni, szépen felrakatták egy hordágyra és bevitették a kórházba, a hol majd csak kipihen a részegséget, a mitől indittatva, úgy lecáfolta a jámbor Gelbgieszer Ármint, hogy többé nem is lehet neki, mivel a hordár jámbor ugyan mindig, de ha részeg, akkor ő is olyan, mint a többi részeg ember; botrányt csinál, lefekszik az utcán, s aztán kóterba kerül. Hja, nincs semmi új a nap alatt!

— **(A kiállításra szánt állatok.)** A földművelésügyi miniszter leiratot intézett Baranyavármegye alispánjához, elrendelvé, hogy azon birtokosok, kik az ezredéves országos kiállításra állatokat hajtatnak fel, a kiállítás idejéig a legnagyobb figyelemmel ellenőrizzék állatjaik egészségi állapotát. Ez különösen kötelességüké van téve azon állatorvosoknak, a kik a berakodó állomásoknál szakértői vizsgálatot tartanak. E szigorú intézkedésekre azon okból van szükség, mert a kiállításra csak a feltétlenül egészségesnek talált állatokat fogadják el.

— **(Drágul a cukor.)** Kereskedői körökben arról értesülnek, hogy a cukor ismét megrágul. A süveg cukornak 46 — a kimért cukornak 48 — s a kocka és por cukornak 50 kr. lesz az ára. Hogy azonban az édes cukor teljesen keserűvé váljék a fogyasztó közönség szájában: Május hó elején újabb áremelés van kilátásba helyezve.

— **(Új vasuti vonatok.)** Mohács és Villány között május hó 1-től kezdve az eddigi vonatokon kívül még két új vonat fog közlekedni. Az egyik Mohácsról indul este 1/9 órakor és csatlakozásban van egy felől a hetenként háromszor az alsó Dunáról érkező postahajóval, másfelől a Pécsről éjjel 1/2 12 óra után Budapestre induló vonattal. A másik új vonat indul Villányból 9 óra 51 perckor, és csatlakozásban van a Pécsről este 8 óra 18 perckor (Budapestről d. u. 2 óra 45 perckor) induló vonattal; Mohácsra érkezik este 10 óra 47 perckor.

— **(Csődbe jutott takarékpénztár.)** Az eszéki kir. törvényszék, mint kereskedelmi bíróság, az eszéki alsóvárosi takarékpénztár vagyonára elrendelte a csődöt. Az erre vonatkozó kérvényt maga az intézet igazgatósága nyújtotta be, miután a diakovári káptalan mint egyik legfőbb hitelező a csőd elkerülésre célzó egyességhez semmi szín alatt sem akart hozzájárulni. Csődöt megmondnok dr. Spitzer Hugó, helyettes tömegmondnok dr. Ante Pinterovics lett. A bejelentési határidő október 15-re, a hitelezők tárgyalási napja október 22-re tűzött ki.

— **(Az országos vöröskereszt-egylet)** mohácsi járási fiókja a napokban tartotta meg évi rendes közgyűlését, mely alkalommal az egylet tisztikara a következőképen alakult meg: elnökök lettek Német Lipót és Materényi Jánosné; jegyzők dr. Kantz Adolf és dr. Réder Károly; pénztáros dr. Rüll Béla; orvos dr. Serli Sándor. Az egyleti fiók vagyona 756 frtot tesz ki.

— **(Az utazók és az államvasut.)** Az idei április nagy potentát. Mi sem bizonyítja ezt jobban, minthogy ez a szeszélyes tavaszi hónap még a szigorú terv szerint működő hivatalos gépezetet is megakasztja rendes forgásában. Erre vall legalább a magyar államvasutak igazgatóságának azon rendelkezése, mely szerint, tekintettel a folyto-

nos hideg időre, a személyvonatokat még most is fűtik. Így tehát az államvasutak igazgatóságának gavalléros bőkezűsége lehetővé tette azokra nézve is az utazást, kiket a kellemetlen időjárás talán visszatartott volna tőle.

— **(Eszedéves ünnep.)** Tolnamegye székhelyén Szegzárdon a május 18-án délután, a megyei díszközgyűlés napján, a vásártéren nagy népünnepélyt rendeznek. A népünnepély a szabadban tartandó 400 terítékű bankettel kezdődik, ezután lesz a nép számára ökörsütés, bor és sör csapolás, népzene, tánc stb. Csak azután a jó időt is úgy meglehetne rendelni, mint a többi szükséges dolgot az ezredéves kiállításához.

— **(Eltűnt matróz.)** Dunaföldvár lakosságát egy rendkívül rejtélyes eset tartja most izgatottságban. A napokban egy uszályhajó érkezett a dunaföldvári állomásra és közvetlenül a város alatt, a hajóállomásnál kötött ki. Este a kormányos és két matróz kimentek egy parti korcsmába vacsorázni és onnan éjjel felé tértek vissza a hajóra és ott mindegyik a kabinjába tért aludni. Még az első álom mámorra járt rajtuk, mikor egy erős segélykiáltás hangzott az egyik matróz. Sáli József, szegedi illetőségű legény hálózárkájából. Mindnyájan arra siettek, hol már az ajtóban halotthalványan várta őket az agyonijedt Sáli és hebegve panasolta, hogy valaki meg akarta fojtani. A hajósok átkutatták a hajó minden zugát, de semmiféle gyanús dolgot, vagy alakot nem tudtak találni.

— Tán rosszat álmodtál, vagy csodát láttál? — kérdezték az agyonrémült legényt.

Sáli csak egyre bizonyozta, hogy őt meg akarták ölni.

— Jobb lesz, ha lefekszel s azzal betuszkolták a zárkájába és mind lefeküdtek. Kevés idő múlva újabb segélykiáltások hallatszottak az éjszakában.

— Megint csodát lát szegény — mondogatták és nyugodtan aludtak tovább. Reggelre aztán ők láttak rejtélyes, megdöbbentő „csodát.” A Sáli József kabinja üres volt és lakóját nem találták sehol. A szekrényéből meg hiányzott az új öltöző ruhája és egyéb holmija. A társai jelentést tettek a csendőrségnél, mely rögtön vizsgálatot indított, de mire a csendőrök a hajóra lementek, a szekrényben már ismét ott volt a hiányzó holmi. Minden jel arra mutatott, hogy itt büntény forog fenn. A kormányost ezámos gyanúok folytán letartóztatták, de ő eddig mindent tagad. Tegnap pedig halászkok indultak le csónakon a Dunán és nagy sűrű hálókkaal keresik az eltűnt hajólegény tetemét.

— **(A pécsi háziasszonyok figyelmébe)** — vagy: szabad-e rosszat írni a cselédkönyvbe? A budapesti háziasszonyok közt erősen el van terjedve az a hit, hogy a cselédkönyvbe rossz minősítést nem szabad írni s azért aztán a rossz cselédnek minősítési rovatait rendszerint kitöltetlenül hagyják. Sokan kiméletből is így járnak el. Egy belvárosi háziasszony azonban megtette, hogy beírta a cselédkönyvbe: „Ergedetlen, visszafeleles, hazug.” A hivatalos cselédöntő, a közvetítő felbízta a cselédet, hogy menjen panaszra a rendőrséghez s kérje a sértő minősítés hatósági kiigazítását. A IV. ker. rendőrkapitányság kihallgatta ugy a panaszt, mint előbbi gazdait, a kik a minősítési rovatot kitöltetlenül hagyták, de a tárgyaláson beismerték, hogy megbízhatlan, rossz cselédjük volt az illető. A kapitányság

a bepanaszolt háziasszonytól származó rossz minősítést, mint a tárgyalás eredménye szerint, az igazságnak megfelelően, helyben hagyta; a panaszkodó cselédétől, akiről összes gazdái csak rosszat mondtak, a cselédkönyvet bevonta, a cselédet hasatoloncolásra ítélte s azokat a háziasszonyokat, akik a cselédkönyv minősítési rovatait kitöltetlenül hagyták, 5-5 frt pénzbüntetéssel sújtotta.

— **(Egy napi szünet után)** hét-főn ismét megkezdte az adókvivő bizottság üléseit a várasházán. E napon a kádárok, kárposok, kovácsok, kocsigyártók, nyergesek, kestyűsök, kefekötők, kereskedelmi iskola, kertészek, könyvkötők és könyvkereskedők adóját tárgyalták, ma (kedden) pedig a kötelesek, közjegyzők, kőbánya, kőfaragók, kőszőrűsök és kocsmárosok adója került a napirendre. Holnap jön a sor a kereskedőkre s bizonyára ez lesz egyik legnehezebb napja a bizottságnak, tekintve kereskedőink nagy számát.

Művészet, irodalom.

○ **Hangverseny.** Szép és elegáns közönség töltötte meg tegnap este a Vigadó nagytermét, melyben Porges Ede igazgató ünneplése alkalmából a felső kereskedelmi iskola rendezte táncokkal egybekötött hangversenyét. Nyolc óra után vette kezdetét a hangverseny műsora, még pedig az intézet egyik növendéke, Bodroghy Árpád által előadott monológgal. Gabányinak „A volapük” című humoros monológját hallottuk tőle, és pedig annyi közvetlenséggel, annyi humorral és mégis finom, diszkrét előadásban, hogy ez

Írta: HONTHY ISTVÁN.

165

nak a papnak, hogy azt az embert úgy pártolja, mintha — uram bocsá! — a fia volna!?

Itt a szájára is üt egyet az öreg a kezével s mosolyog az észrevételén mindenki, még Évi is. Csak Dömházi Saul nem mosolyog, mert ott látja most is Dömházi Athanáz Kővári Géza mellett és a mellett az asszony mellett, a ki az apja életének megrontója volt.

Az öreg ember pedig ki akarja aknázni a helyzetet és ezért odafordul Dömházi Saulnéhoz.

— Nagyon kell tehát küzdenünk ellene, hogy megbuktassuk. S mert győzelmünk csak akkor biztos, ha Saul öcsém lesz a jelöltünk, ígérje meg nagysád, hogy követelni fogja a férjétől, hogy fellépjen. Kérem, ígérje meg.

A kis, gyenge asszony szeméből valami fájdalmas sugár téved e pillanatban az urára, mintha attól félne, hogy elrabolják azt tőle. Hanem a második pillanatban erős, szilárd hangon szól:

— Igérem, hogy fellép Saul. És a mit Dömházi Saulné megígér, azt Dömházi Saul meg is tartja.

— Köszönöm. Köszönöm a haza nevében!

Szól az öreg ember és megcsókolja az asszony reszkető kezét, a mit az ígérete megerősítéséül odanyújt elébe.

168

SAUL SZERELMEI

Mikor Dömháziék Kerékváron letelepedtek, első lépett a szolgálatukba s csakhamar úgy megnyerte a tetszésüket, hogy ime most Dömháziné arra találta érdeemesnek, hogy az ura mellé adja inasszerepben ugyan, de tulajdonképen gondozóul.

Évi meg volt elégedve a látottakkal. S még arra is kedve kerekedett, hogy elmenjen estére az urával a színházba, pedig az utazás igen megviselte.

És ott volt ismét, azok közt a falak közt, melyek között egykor megindult a hír, a dicsőség útjára. Rá is gondolt arra, hogy ma már milyen emlegetett nevű művész volt, ha el nem hagyta volna a színpadot. Hanem, a hogy ott érezte maga mellett Dömházi Sault; a mint látta, hogy az ura milyen féltő szeretettel kíséri minden mozdulatát s hogy vonja össze karcsu, kicsi termetén a prémes belépőt, nehogy megérintse a hideg, a mint a páholyajtókat nyitogatják: boldog volt, nagyon boldog s nem tudta sajnálni a multat.

S aztán, a mikor látta, hogy az urát mikép üdvözlik mindenfelől; amint fogadták a látogatókat, akik képviselők, írók és művészek felkeresték a páholyukat, hát nemcsak boldogságot, de büszkeséget is érzett s kezdte belátni, hogy Saul a népszerűség útjáról ime rátért a dicsőség, a hírnév útjára s azon ő nem lehet társ mellette. Neki meg kell elégednie a férj szerelmével és sikerei dicsőségével, de hogy e sikereket kivívhatta, félre kell tőle vonulnia, haza, abba a kis fészekbe hol minden szerelemről, boldogságról beszél.

És megnyugodva ment haza Kerékvárra s nem vegyült semmi fájdalom abba a bucsucsókbá, a mit Saulnak adott, mikor az a másnap hajnali vonattal is.

valóban dicséretére válik s igazi színészvérről tesz tanuságot. A hangverseny fénypontját Juhász Ilonának, szintársulatunk primadonnájának énekelődása képezte. A „Hugonották“-ból énekelte a nagy áriát, még pedig brilláns hangjának legszebb érczeit csillogtatva. Zongorán kísérte Müller Mátyás, a ki finom és a művészi énekhez simuló zongorakíséretet szolgáltatott. A harmadik pont egy csöppnyi szindarab előadása volt; Róna Bélának, az ismert nevű poétának a mennyi poézissal, ép s művészi eszellemséggel és igazsággal megírt drámalettje, a „Másodvirágzás.“ Angyal Ilka, szintársulatunk új, de máris közkedvelt tagja, játszotta Ida szerepét, igaz, valóban megkapó ábrázolással. Bihari Ákos adta Szaláncy Pált és most is bebizonyította, hogy szép szinpadialak, kellemes, csengő és hajlékony organum szerencsés birtokosa, a ki azonban, úgy látszik, hadilábon áll szerepei — szövegével. A sikerült előadás után Fűredi (Fűst) Bélát, a szathmári szintársulatnak itthon időző tagját hallottuk szavalni. Ambiciózus szavalók legkedvesebb darabját, Coppée „Hajótörött“jét adta elő, még pedig igen nagy hatással. De éppen azért, mert ezt a sokat szavalt darabot választotta, nem ártott volna, ha jobban szinezi előadását, különösen a végsőbb jelenetekben. Ezzel csak teljessé tette volna azt a sikert, melyet különben így is aratott. A hangverseny utolsó pontja egy hegedű-zongora-trio volt, melyet Reichner Ottó, Hoffmann Béla és Piacsek István intézeti növendékek adtak elő, valóban olyan alapos technikai tudásra és igaz tehetségre valló játékkal, a mi csak megérdemelte azt a sok tapsot, mivel előadásukat jutalmazta a közönség. A rendezők Juhász Ilonát és Angyal Ilkát szép virágcsokrokkal tisztelték meg a hangversenyen, mely 10 óra előtt

ért véget. Utána hamarosan szabaddá tették a termet a széksoroktól és megkezdődött a tánc, melyet a legjobb kedvvel éjjel utánig járt az a sok szép asszony és fiatal leány, a kik a mulatság díszét képezték. (→)

○ Régi szép idők cím alatt elbeszéléseket, uti kalandokat, epizód történeteket, pikantériákat ad ki Szathmáry Károly nyugalmazott színész. A gazdag tartalmu mulatságos könyv megjelenik folyó évi június hó 15-én — előfizetési ára 1 frt 50 kr.

○ Budapest tájékoztató kézikönyve cím alatt a Franklin társulat kiadásában Janszky Adolf szerkesztése mellett az ezred éves kiállítás alkalmából egy székesfővárosi kalauz és emlékkönyv jelent meg, a székes főváros nevezetességeit ábrázoló 40-nél több képpel, Budapest térképével és a kiállítás tervrajzával. Eme tetszetős, csinos kiállításu könyv bármely szalon díszére válik és tájékoztató dus tartalmánál fogva vidéki és budapesti lakosnak egyaránt nélkülözhetetlen zsebkönyvül szolgál. Ára kötve 60 kr.

Törvényszék.

§ Liberális paraszt. Müller Jakab fekedei lakos nagy hive volt annak idején a polgári házassági törvényjavaslatnak s mikor hírét vette az 1894. év karácsonyakor, hogy Lichtfusz Nándor plébános a polgári házasság ellen fog karácsonyi ünnepi beszédet tartani, azzal a célzattal ment el a templomba, hogy ott liberálizmusáról nyilt

tanuságot tesz. El is ment s nem átalotta közbeszólni a plébános beszédébe, hogy hazugság! Ez természetesen nagy megbotránkozást okozott a hivek körében, a mivel azonban nem elégedett meg, hanem a második ünnepen szintén botránnyt okozott s szelében-hosszában azt beszélte a plébánosról, hogy az bizonyos egyházi pénzekekről nem számolt el s az egyházdöndnokokat a templomban eskettette meg hivatásuk teljesítésére, a mihez semmi joga nincs. A liberális parasztot ezért aztán vallás elleni vétségért, rágalmazásért és becsületsértésért panaszolta be a plébános s szombaton itélt felette a pécsi kir. törvényszék, a vallás elleni vétségért 14 napi fogházat, a becsületsértésért pedig 50 frt pénzbírságot mérvén rá, a rágalmazás miatt indított eljárást pedig megszüntette. Az elítélt nem appellált az ítélet ellen, s az ügyész sem; s így az ítélet jogerőssé vált.

§ Mi történt az éjjel? A mi a múlt évi november hó 20 án éjjel történt Tóth Sándor nagyvátyi lakossal Pécsen, a Bedő kávéház sarkán, azt 15 napi fogházzal és 10 frt pénzbüntetés kiállításával fizettette meg vele tegnap a törvényszék. Tóth Sándor ugyanis a jelzett napon Csépan János nevű ismerősével bejött Pécsre és itt kölcsönt vett fel. Pénzt érezvén pedig a zsebében, nem birt magával, egész nap ivott, este aztán elment a színházba, s annak szépsége annyira elbájolta, hogy a jegyszédőknek — saját bevallása szerint — 15 forint áru cukrászsüteményt vett az Oroszy inasától. Színház után persze már nem volt ideje,

TIZEDIK FEJEZET.

Sokszor megsiratta ezt az ígérteit aztán Dömházi Saul felesége. Megsíratta főképp akkor, mikor Sault megválasztották Kerékvár országgyűlési képviselőjének és a fővárosba kellett költöznie — egyedül, mert az orvosok megtiltották, hogy Évi is felmenjen lakni Pestre. Megtiltották pedig azért, mert a vidéki levegő lassankint mégis jó hatással volt gyenge szervezetre, a melyet a nagy város levegője támadott meg s a mely most egészen tönkre menne, ha ismét azt a levegőt szivná a kis, törékeny asszony.

Dömházi Saul egész helyénvalónak találta azt, hogy a feleségének árt a fővárosi levegő, egyedül menjen Pestre lakni. Hiszen Kerékvár csak 4—5 óra vasúton Budapesttől; akár minden héten haza látogathat, a szünneteket pedig egészen otthon töltheti: még az ügyvédi irodáját sem kell beszüntetnie, vagy felvinnie Pestre; talált ügyes, megbízható helyettesre, a ki elvégzi helyette a kisebb pöröket s vezeti az irodát, a nagyobbak tárgyalására pedig mindenkor leutazhatik a fővárosból.

És nyugodtan ment az új, a fényes hivatás teljesítésére, melyen a sikerek szinte maguktól hulltak a lábai elé.

Mikor fővárosi lakásán berendezkedett s megismerkedett a képviselőházban is, az első heti távollét

után hogy hazament Kerékvárra, Évi nyaka köré fonta a karjait és úgy kérte nagy könyörgéssel:

— Lásd, Saul, azt se tudom, milyen a pesti lakásod. Vigy fel engem magaddal legalább egy napra, hogy lássam, hol tölti az én uram tőlem távol a napjait.

— Milyen bohó kívánságod van, Évi. Hiszen tudod, hogy milyen berendezésű a kisszobás lakásom. A te parancsod folytán rendezte be Márton, a kit te nevezte ki Pestre inasommá.

És mosolygott Dömházi Saul, a mikor ezt mondta.

— De jó. Hát utazzál fel velem. Megnézel mindent; ráparancsolsz Mártonra, hogy mint a két szemére, úgy vigyázzon reám s aztán hazajöjünk. Két napból kifutja; de tovább semmiesetre se szabad ott maradnunk, hiszen tudod az orvosok . . .

— Óh, azok a rossz orvosok! Nevetett Évi s megcsókolta az urát az engedékenyséért. Azok az okai, hogy el kell tőled szakadnom; pedig hidd el, semmi, de semmi bajom sincs.

Nem is látszott rajta, csak egy kis haloványság. Hanem egészében olyan volt, mint azok a cukorbabák, a mik olyan csinosak ugyan, de egy keményebb érintésre egyszerre csak összeroppannak.

És másnap felutaztak a fővárosba.

Évi meg volt elégedve az ura lakásával. Egy Sándor-utcai bérház első emeletén két kis szobácskából állott az; az egyik a dolgozószoba volt, a másik pedig a hálószoba. Egymásba nyíltak s a dolgozószobába csak az előszobán át lehetett bejutni, melyet Dömházi szolgálja, Márton tartott elfoglalva.

Ez a Márton deresfejű, katonaviselt ember volt.

hogy a vonatot az indóházban kapja, épen ott fűtyölt el az orra előtt. Így hát nem mehetvén haza, ismét bebakagott a városba. S a Bedő-kávéház előtt meglátta, hogy egy rendőrbiztos valami nőszemélyt tartóztat fel éjjeli sétájában s be akarja azt kísélni. Tóth Sándorban felébredt a lovagias gavalér s védelmére kelt az ismeretlen éjjeli pillangónak, sőt rá is támadt a biztosra s kabátjának egy gombját le is szakította. Persze az éjjeli lepke elszállt — felhasználva a kedvező pillanatot — de Selényi Antal rendőrbiztos helyette Tóth Sándort bizony bevitette a dutyiba s ott töltette vele az éj hátralevő részét. Tóth Sándor azonban nem akart ebbe belenyugodni s 2 forintot ígért a strázsának, ha kiereszti. Másnap aztán hatóság elleni erőszak és megvesztegetés miatt fel lett jelentve a törvényszéknél, ahol tegnap a fent jelzett ítéletet mérték rá. A mi ellen appellált, sehogysem tudván megérteni, mért kell neki azért a kis éjjeli virtuskodásért ilyen erősen bünhődni.

§ **A két Kelemen.** Kelemen Dávid és Kelemen János nagycsányi lakosok fiúi és apai viszonyban állnak ugyan egymással, de azért tegnap mégis mint ellenségek jelentek meg a pécsi kir. törvényszék előtt. Kelemen János volt a feljelentő, Kelemen Dávid pedig a panaszos. A bibliai nevű Dávid gyerek ugyanis egy alkalommal megfélekedett az apja iránti tiszteletéről, sőt még a szeretetről is s úgy elverte haragjában, hogy nyomta bizony pár napig az ágyat is. Az apa és fiu közti bűnperben a bírák a békitő szerepére vállalkozván, az öreg Kelemen csakugyan megbocsátott a fiatal Kelemennek s miután ez utóbbi kijelentette, hogy megfizeti az apjának okozott gyógyítási és kárköltséget, a törvényszék az ügyben a további eljárást megszüntette.

§ **Jó firmák.** Kelemen János dárdai lakos ellen okirathamisítási ügyben volt kitűzve tegnapi a végtárgyalás a pécsi kir. törvényszéknél. A végtárgyalást azonban el kellett halasztani azon okból, mert egy a vádlott Kelemen János, mint az általa ki hallgatásra bejelentett két tanu időközben pénzhamisításért kerültek vizsgálati fogságba s átszálltatásukra nem történt intézkedés. Tehát most új végtárgyalási határnapot tűznek ki Kelemen János ügyében, melyre a vádlottat a fogságból vezetik elő s látni fogunk két olyan bizonyosságot tenni kész tanut, a kik szintén a fogságból kerülnek a tanuk padjára.

§ **Aki semmi áron sem kell a feleségének.** Nagy Lajos, csarnótai lakos ez az ember, aki tőle elválva élő feleségének egy elkeseredett pillanatában behatolt a lakásába s ott dühében összetörte az asszony varrógépét. Idegen vagyron rongálása és magánlaksértés miatt állt tegnap ezért a pécsi kir. törvényszék előtt s bizonyára el is ítélik, ha a felesége — a kinek semmi áron sem kell — meg nem bocsájt neki azon feltétel alatt, hogy az okozott kárt megfizeti és többet feléje se néz az asszonynak. Nagy Lajos ezt ünnepélyesen megígérvén, a bíróság az ügyben a további eljárást megszüntette.

TÁVIRATOK.

— **A képviselőház ülése április 21-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A millenniumi törvényjavaslatot, miként az előre meg volt állapítva, egyhangulag megszavazták. Szilágyi Dezső házelnök meleg szavak kíséretében mondotta ki a határozatot, amit az egybegyűlt, szalon-kabátos képviselők állva hallgattak végig. Az ülés „Éljen a király!“ fölkiáltással oszlott szét.

— **Megszökött kasszafuró.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pakosza Demeter, a kinek az I. és II. bíróság hatodfél évet diktált volt a nyakába és most ügye a Curiánál van, tegnap éjjel más két rab társaságában megszökött a törvényszéki rabkórházból. Országszerte kövözik.

— **Elhunyt milliomos.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hirsch báró, a jótékonyaságról híres milliomos, tegnap Komáromban elhalt.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Április hó 21-én. —

Buza készáru	6.69—6.71
„ tavaszra	6.72—6.74
„ őzre	6.94—6.9
Rozs	6.45—6.46
Árpa	—
Kukoricza	3.88—3.89
Zab	6.32—6.34
Káp. repce	10.20—10.25
Magy. aranyjárdék	122.15
„ koronajárdék	99.10
Regalé-kötvény	100.30
Magy. nyereséysorsaj	158.—
Tiszaszabályozási köics	140.—
Oszt papírjárdék	161.—
„ aranyjárdék	122.—
„ koronajárdék	161.25
1864-iki sorsajegy	194.—
Magy. vörös ker. sorsaj	9.25
Oszt. rák	18.25
Olasz	11.50
Bazilika-sorsajegy	6.50
Jósziv-sorsajegy	3.10
Német márka	59.85
100 frank (francia)	47.85
100 lira (olasz)	44.10
10 font sterling (angol)	120.50

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JOZSEF
 kiadó.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

1429. sz.
 tkvi 1896.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbírósa mint te-lekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Stani vukovits Kovinka végrehajthatónak, Maisáts Ignác baáni lakos végrehajtást szenvedő ellen 5 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a dárdai kir. járásbírósa területén levő, Baán község határában fekvő, a baáni 976. sz.

tkjvben felvett 100. hraz. 100 soroz. ingatlanra a hozzátartozó erdőilletőségre 258 frt, a baáni 485 sz. tkjvben felvett 2073/b. hraz. ingatlanra 256 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi május hó 12. napján d. e. 10 órakor Baán községben a tanácssteremben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át bánatpénzzel letenni, vagy az 1881. évi november 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügym. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbírósa, tkvi hatóságánál 1896. évi márczius hó 1-én.

Maurer Frigyes
 kir. aljárásbíró.

Sütőde és ház eladás.

Baranyamegye **Szászvár** községben, mely bányatelep és nagy vidékkel bir, egy **20 év óta fenálló, jó forgalmu konkurrenzia nélküli**

sütőde házzal

együtt jutányos feltételek mellett eladó.

Bővebbet a tulajdonos **Mayer György** sütőmesternél Szászvárott.

Cs. és kir. szab.

Zentler-féle

férfi- és gyermekruhák Pécsett, király-utca, Bazár épület, a városházával szemben.

„Millenium-öltönyök“

a legújabb és legdivatosabb

Lodenposztóból

a legdusabb választékban, továbbá tavaszi felöltők, felső kabátok, haveloc, és öltönyök a legfinomabb angol és francia szöveteiből bámulatos olcsó árakon ajánl a

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. urí és gyermekruhák raktár

Pécsett, Király-utca 1. sz., Bazárépület. **Figyelmeztetés!** Ezén legújabb lodenszövetek általános elismert tartósága által azon kedvező helyzetbe vagyok, hogy annak minősége valamint olcsó ára folytán minden külföldi és fővárosi legnagyobb hasonló cégekkel versenyre lép!

5928. sz.

tlkvi 1896.

Póthirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy König Ferenc n. bolyi lakos javára, Popovits Fülöp olasz lakos ellen az olasz 6. sz. tjkvben felvett 246 hrsz. szántóra 8 frt becsárban 305. hrsz. szőlőre 12 frt becsárban, ugy a 138. sz. tjkvben felvett II. 78. hrsz. 73 soroz. házra, 456 frt becsárban elrendelt és Olasz község bíró házába 1896. évi májás hó 8. napjának d. e. 10 órájára kitűzött árverés Szaunter Gusztáv ügyvéd csatlakozó 61 frt 09 kr. tőke és járulékaik követelésének kielégítése végett is meg fog tartatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság 1896. évi március hó 16.

Bogyay Pongrácz.

kir. törvénzéki bíró.

KOTZÓ PÁL

gépészmérnök, Budapest, Üllői-ut 18. szám alatt.

Ajánl 2 $\frac{1}{2}$, 3, 3 $\frac{1}{2}$ és 4 lóerejű szöges cséplőkészleteket, továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű sines gőzcséplőkészleteket hosszú szalmarázókkal, alsó szelelővel és rendkívül nagy felületű rostákkal, árpahéjazóval és választóhengerrel.

Fa- és szénfűtésű és eredeti **CSALMAFŰTŐ GŐZMOZGONYOKAT.**

Továbbá R. CARRETT & SONS fölülmulhatatlan 40% tüzelőanyag megtakarító

COMPOUND GŐZMOZGONYOKAT, legjobbnak elismert brandtfordi

ket. Eredeti amerikai szénagyűjtőt 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható combinált rúddal.

Sorvető- és szorvavető gépeket és mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak!

Kedvező feltételek.

Vidéki ügynökök keresetnek.

Mária-czelli Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfútság, savanyú, felbőgös, hasmenés, gyomorégés, teloleges, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésből étellekkel és italokkal, gilliszták, májbajok és hámrhoidák.

Említett bajoknál a **Mária-czelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerháza Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom“.

A Mária-czelli gyomorcseppek valódián kaphatók.

Pécsen: Irgalm. gyógyszer., Zeiga László gyógyszer., ifj. Erreth János gyógyszer., Sipőcs István gyógyszer. és Góbel Kálmán gyógyszer. Pécsváradon: Dvorsky Béla gyógyszer., Siklóson: Petrasch gyógyszer. és Szentgyörgyi M. gyógyszer. Szigetvárott: Salamon Gyula gyógyszer. és Visy Sándor gyógyszer.

Kathreiner-féle
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉT

Mindenütt kapható - 3. KÖL 23Kr.

Mi a *Kathreiner-féle*
Kneipp-maláta-kávé?

Valódi egészségi és családi kávé, mely Kathreiner gyártási módja által a kedvelt valódi kávé ízét nyeri. Eltekintve egyéb előnyeitől, már ez okból különbözik ezen maláta-kávé minden más hasonló gyártmánytól.

A Kathreiner-féle kávé a legizletesebb, legegészségesebb és legolcsóbb pótkávé. Természetes tiszta gyártmány egész szemekben, miért is felette előnyösen használható, az örölt és ez okból a vevő közönség által nem

ellenőrizhető pótkávéval szemben, melyek hatástalji vizsgálatok tanúsága szerint gyakorta idegen anyagokkal hamisítvák.

Először csak harmadrészben, később felében adhatjuk a Kathreiner-kávét a valódi kávéhoz, s így az egészségre megbecsülhetetlen hatása mellett minden háztartásban jelentékeny megtakarítást eszközölhetünk.

A Kathreiner-féle kávét a legelső orvosok ajánlják, s az ugy nyilvános intézetekben, mint családok ezrei körében naponta jönnek bizonyul. Sőt magában, azaz valódi kávé hozzáadása nélkül használva, a Kathreiner-féle kávé a legjobb erősítő szer és a legegészségesebb, legkönnyebben megemészthető és egyszerűen a legizletesebb ital.

Lelkiismeretes gazdasszony vagy anya, általában kávéivó, egészsége érdekében perczig se habozzon Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávét használni. Az értéktelen hamisítványokkal szemben, melyekkel ma is csalják a közönséget, a vételnél vigyázni kell a fehér eredeti csomagokon látható névre

Kathreiner!

Vigyázzanak! Saját érdekében ne engedjék magukat rábeszélni! A valódi „Kathreiner“ sohasem szabad más csomagolásban, vagy nyitott árúként eladni.

